

det er det, der giver anledning til, at man har lov til at sige noget.

Jeg er tilhænger af lov og orden. Jeg er tilhænger af, at lov er lov, og at lov skal overholdes. Så hvis man vil lave loven om, må man skaffe sig et flertal ved almindelige valg og lave loven om.

Så for mit vedkommende er det den sidste bemærkning til det her. Der er en lov, og den skal overholdes.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes ikke, at ministerens sammenligning med villaejere duer. Villaejere er trods alt en væsentlig del af den danske befolkning, en ganske betragtelig del af den danske ... (Afbyrdelse). Undskyld, det var ministeren, der brugte eksemplet, at hvis det var samtlige villaejere, så skulle man have erstatning ... (Afbyrdelse). Nej, undskyld. Det er godt, man får en uformel kommunikation her i salen. Det er helt rigtigt, at hvis det var samtlige villaejere, så skulle man ikke have kompensation. Det er rigtigt. Det var det, ministeren sagde.

Det kan ikke sammenlignes med landmændene, for samtlige villaejere er trods alt en ganske betragtelig del af Danmarks befolkning, hvorimod samtlige landmænd, der har jord langs en å, trods alt kun er en vis del af en bestemt erhvervsgruppe, som tilfældigvis har en del af deres produktionsapparat placeret langs med en å eller en bæk.

Der er dog forskel på, hvor man fratager brugsretten. En af de helt praktiske effekter, det har – jeg ved ikke, om ministeren er opmærksom på det – er f.eks., at de dyrkningsfri bræmmer kan man nu ikke medregne i sin harmoni- og øgørelse, når man skal lave gødningsregnskab for landbruget. Så der er en helt konkret forringelse af brugsretten på det område dér. Jeg synes ikke, det er rimeligt.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg deler fuldstændig miljø- og energiministerens opfattelse i denne her sag og vil gerne her understrege, at loven selvfølgelig skal overholdes. Og det havde jo klædt de partier, som her fremsætter de forslag, hvis de med stor ihærdighed var gået ud og havde sagt også til partifæller lokalt: Tag så lige at få håndhævet den lov fra 1992. Det er for pinligt, at den endnu ikke er håndhævet.

Jeg har rejst den sag gentagne gange over for miljø- og energiministeren med henblik på at få den håndhævet, og stadig væk oplever vi jo, at der er masser af kommuner, der ikke håndhæver loven.

Jeg vil gerne spørge miljø- og energiministeren, som siger, at den her lov skal overholdes: Agter ministeren f.eks. også at få tilsynsrådene til at gå ind i sagen, sådan at denne lov kan efterleves lokalt? Tilsynsrådene har jo faktisk en aktiv forpligtelse til at følge med i, hvad der sker lokalt. Men der er jo fortsat en massiv overtrædelse af loven.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige, at jeg er lidt forundret over ministerens arrogance. Og ministeren er også væk nu, så ministeren er nok gået ned i hjørnet – det ville jeg også have gjort – og stillet sig med ryggen til endda.

Når ministeren går op og kommenterer noget, som hr. Kim Andersen sagde om cykelstier før, og siger, at det kan man slet ikke bruge i det her, så må vi jo også konstatere, at for nogle landmænds vedkommende, jeg har talt med en i dag, hvor det drejer sig om 30 ha, er det jo altså ikke en cykelsti ude foran en villa, vi taler om her.

Ministeren siger også, at man skal overholde loven, og at lov er lov osv., og det er da fuldstændig rigtigt, det har ministeren ret i. Men vil det sige, at hver gang ministeren kommer med et ændringsforslag til noget af sin egen lovgivning, kan vi andre bare sige, at det afviser vi, for loven skal jo overholdes, og dermed kan vi ikke komme videre?

Det er da noget af det værste, man nogen sinde har hørt her fra Tingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Ministeren burde ikke være i tvivl om – og det er han næppe heller – at Venstre er tilhænger af, at lov er lov, og at lov skal holdes. Sådan er det naturligt. Men der skal også være retfærdighed for loven og rimelighed, og det er der ikke i det her tilfælde, og derfor er eksemplet med cykelstierne ganske udmærket, for cykelstierne og ekspropriationen er et defineret formål over for en bestemt befolkningsgruppe.

Her er der tale om, at man har pålagt nogle landmænd ud af samtlige landmænd at tilvejebringe et velfærdsgode til gavn for hele sam-